

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ[^{*}]

Μ. ΞΑΝΡΩΦ: «Ο πρίγκηψ σύζυγος». (Θίασος Κυβέλης).—“Ενας θίασος δπως αὐτὸς τῆς Κας Κυβέλης, μὲ τὴ σύνθεσή του, καὶ μὲ τὰ μέσα ποὺ διαθέτει, θὰ μποροῦσε, ἀσφαλῶς, νὰ ἀντιμετωπίσει ἔργα ἀξίας καὶ δύναμης ποὺ νὰ παρουσιάσουν τὴν εὔχαιρία στοὺς τόσο καλοὺς τεχνίτες του, νὰ δώσουν τὸ μέτρο τοῦ δριμοῦ καὶ δυνατοῦ ταλέντου τους.

‘Αδικώντας πρῶτ’ ἀπ’ δλα τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό της, ἡ Κα Κυβέλη, δὲ φαίνεται νὰ καταλαβαίνει

δτι καὶ ἡ δροσιά καὶ ἡ φλόγα ποὺ διατηρεῖ μέσα της, δὲ θὰ παρουσιάζουν ἐπ’ ἄπειρο, τὸ θαῦμα ποὺ παρουσιάζουν σήμερα. Γι’ αὐτὸ καὶ τὴ βαρύνουν—δσο πέφτει φυσικὰ στὸ μερδικό της—οἱ εὐθύνες ὀλόκληρης σειρᾶς ἔργων ἀράδας, ποὺ μπορεῖ νὰ ἵκανοποιοῦν τὴ Διαχείριση τοῦ Θεάτρου καὶ νὰ προσθέτουν μερικὰ μηδενικὰ στὴν οὐρὰ τῆς περιουσίας τῆς καλλιτέχνιδας μας, μὰ ποὺ δὲ συντελοῦν διόλου σὲ μιὰν δπωσδήποτε διαπαιδαγώγηση τοῦ κοινοῦ.

“Ενα ἀπὸ τὰ ἔργα αὐτὰ τῆς ἀράδας, είναι καὶ ὁ «Πρίγκηψ σύζυγος». Ισως νὰ μὴν είναι τὸ χειρότερο ἀπ’ δσα ἀνέβασε φέτος ὁ Θίασος. Ἀσφαλέστατα δέ, παρουσιάζει ἔνα ζωηρὸ ἐνδιαφέρο δσον ἀφορᾶ τὴ σάτυρα καὶ τὸ ξεσκέπασμα ποὺ κάνει γιὰ τ’ ἄπλυτα τῶν βασιλικῶν αὐλῶν, ὁ συγγραφέας. Αὐτὸ καὶ μόνο, θὰ μποροῦσε ἀναμφίβολα νὰ ὑψώσει ἔνα ἔργο ἀκόμη καὶ στὴν πρώτη γραμμῇ, ἀν γενότανε ἀπὸ συγγραφέα ἄλλο παρὰ τὸν Ξανρώφ, ποὺ ἀφίνει ἀνεκμετάλλευτη τὴν πλούσια αὐτὴ φλέβα, γιὰ νὰ ἐνδιαφερθεῖ τὸ πῶς, ἔνας πρίγκηψ σύζυγος—ἔνα ύποκείμενο δηλαδὴ ποὺ πληρώνεται γιὰ ν’ αὐγατίσει τὴ γενιὰ τῶν βασιλιάδων, κατορθώνει τέλος νὰ δαμάσει τὴ μικρὴ καπριτσιόζα βασίλισσα, καὶ νὰ γίνει ὁ ἴδιος... ίσάξιός της.

“Ως τόσο,—καὶ γι’ αὐτὸ λέμε πὼς δὲν είναι τὸ χειρότερο—ἡ σάτυρα ἐνάντια στὴν ἐθιμοτυπία, στὸ πρωτόκολλο κτλ. τῆς Αὐλῆς, ἀποζημιώνει ἀρκετά, ὥστε νὰ ἔχουμε νὰ συστήσουμε στοὺς ἔργατες, σὲ περίπτωση ποὺ θὰ ξαναπαιχτεῖ τὸ ἔργο αὐτό, νὰ πάνε νὰ τὸ δοῦνε. Πολὺ παραπάνω γιατί, ὁ Βεάκης τὰ καταφέρνει νὰ ὑπερβαίνει πάλι τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό του καὶ νὰ μᾶς ἀποκαλύπτει ἀγνώστες πτυχὲς τῆς ἴδιορυίας του, καθὼς ἐπίσης καὶ ἡ Κα Ἀλκαίου ποὺ ἀποδίνει θαυμάσια τὸ ρόλο τῆς ὑπερώριμης ‘Υψηλότητος, ποὺ δίνει φυχὴ γιὰ τά.... ξυνά. ‘Εξ ἄλλου καὶ ἡ δνὶς Ἀλίκη, μὲ τὸ μελετημένο καὶ καλοσυνείδητο παιξιμο της, δείχνει δλη τὴ ραγδαία ἔξελιξη τοῦ κληρονομικοῦ της ταλέντου. Μὰ κι’ ὁ κ. Μουσούρης ἀποδίδει ἔναν πολὺ καλὸ ρόλο πρίγκηπα—συζύγου.